

۱- پاسخ گزینه‌ی ۲ املای «برحذر» و «بوته» اشتباه آمده‌است. (متوجه اشتباه فاحش در طراحی صورت این سؤال- که اتفاقاً اولین سؤال این آزمون هم هست- شده‌اید؟ منظور طراح محترم این بوده‌است که «در میان گروه کلمات کدام گزینه غلط املایی وجود دارد؟» اما آن را این‌طور به قلم آورده‌است: «در کدام گروه از گزینه‌ها غلط املایی وجود دارد؟!! واقعاً باید به حال زبان و ادبیات فارسی گریست وقتی که ...»)

۲- پاسخ گزینه‌ی ۴ «مناعت» به معنی بلندی و استواری است و «دنائت» به معنی پستی.

۳- پاسخ گزینه‌ی ۱ املای «حدی‌خوان»، «صوت»، «ضیاع» (زمین‌های کشاورزی)، «غله» و «حدی» (آواز) غلط آمده‌است.

۴- پاسخ گزینه‌ی ۳ پُرفند: پرحیله، نیرنگ‌باز / هُرا: آواز ترسناک و مهیب / بَرک: نوعی پارچه از پشم شتر / عیوق: نام ستاره‌ای که نماد بلندی، دوری و روشنایی است / نَحس: نامبارک / فاق: چاک‌زدن، شکاف نوک قلم

۵- پاسخ گزینه‌ی ۲

۶- پاسخ گزینه‌ی ۳ بنان: انگشت / غازه: گلگونه، سرخاب

۷- پاسخ گزینه‌ی ۱ طراح برای «روی» در دو مصراع، جناس تام قائل شده‌است. (روشن نیست که طبق کدام شیوه و قاعده‌ای طراح محترم بیت‌های گزینه‌ها را در این تست و تست‌های دیگر، درون پرانتز آورده‌است. این حد بی‌توجهی به نشانه‌های سجاوندی دست‌کم در تست‌های زبان و ادبیات فارسی مایه‌ی تأسف بسیار است.)

۸- پاسخ گزینه‌ی ۳ میان «در» و «گر» جناس اختلافی دیده‌می‌شود.

۹- پاسخ گزینه‌ی ۴ «بند از بند کسی گشودن» کنایه‌است از کشتنِ او. در مصراع اول «بند» به معنی رایج خود (وسیله‌ی بستن) آمده‌است اما در مصراع دوم به معنی مفصل است. پس جناس تام در این بیت دیده‌می‌شود. دو فعل «برگشایم» و «بگشایند» از یک مصدر مشتق شده‌اند که طراح محترم آن را آرایه‌ی اشتقاق به حساب آورده‌است. (این آرایه هنوز در سؤال‌های ادبیات عمومی آزمون سراسری مطرح نشده‌است و احتمالاً هیچ‌گاه نیز مطرح نخواهد شد.)

۱۰- پاسخ گزینه‌ی ۲ (باز هم اشتباه در صورت تست: «سرایندگان» نهاد جمع جاندار است، پس نباید فعل جمله به شکل مفرد بیاید.)

۱۱- پاسخ گزینه‌ی ۱ «قلب مغرب» را ویلیام سیدنی پورتر (أهنری) نوشته‌است. «قصه‌های دوشنبه» از «آفونس دوده» و «شاه لیر» نمایشنامه‌ای از شکسپیر است.

۱۲- پاسخ گزینه‌ی ۳ «پیامبر» نوشته‌ی «زین العابدین رهنما» ست. (او را با «زین العابدین مراغه‌ای» نویسنده‌ی «سیاحت‌نامه‌ی ابراهیم‌بیگ» اشتباه نگیرید.)

۱۳- پاسخ گزینه‌ی ۲ اختر + شناس + ی / به / مطالعه / ی / اجرام / - / سماوی / می + پرداز + د ← ۱۲ تکواژ

۱۴- پاسخ گزینه‌ی ۳ «داشتند می‌آمدند» در گزینه‌ی سوم تنها فعل ناگذر در میان این فعل‌هاست.

۱۵- پاسخ گزینه‌ی ۲ «کرد» در «بیدار کرد» برابرِ «گرداند» است، پس گذرا به مفعول و مسند است؛ اما فعل‌های «آموخته‌است»، «خواهدراند» و «می‌گنجاند» هر سه گذرا به مفعول و متمم هستند.

۱۶- پاسخ گزینه‌ی ۴ اصولاً هر واژه‌ی مشتق، در اولین مرحله از تجربه، به یک «پایه» (جزء اصلی) و یک «وند» تجزیه می‌شود؛ این پایه می‌تواند، اسم، صفت یا بن فعل باشد. واژه‌ی «پیرایه» به دو جزء «پیرا» و ونده «ه» تجزیه می‌شود. پایه‌ی این کلمه، «پیرا»، بن فعل است (از مصدر «پیراستن») اما پایه‌ی دیگر واژه‌های مطرح‌شده در گزینه‌های این تست، همگی صفت هستند: محرم- زیبا- سبز- هزار- یاغی- منظم- ده- خوب- مردانه- مناسب- سفید: همگی صفت

۱۷- پاسخ گزینه‌ی ۴؟ مفهوم جمله‌ی «نرون مرد ولی رم نمرده‌است» بسیار روشن است: ستم و ستمگری در جهان پایدار نمی‌ماند؛ به این مفهوم در گزینه‌ی چهارم اشاره شده‌است اما آمدن مفهوم «جاودانگی جهان» در ادامه کمی این گزینه را عیبناک می‌کند؛ زیرا منظور از جمله‌ی «رم نمرده‌است» این نیست که جهان ابدی و جاودانه‌است، بلکه شاعر می‌گوید که جهان ستمگران را از سر می‌گذراند و همچنان ادامه می‌یابد.

گزینه‌ی اول این مفهوم را بهتر می‌رساند اما نرون- که طراح محترم آن را «نرن» نوشته‌اند- نماد ستمگریست نه نامردی. به هرحال این تست مانند بسیاری دیگر از تست‌های معنا و مفهوم در آزمون ورودی دانشگاه آزاد، بسیار سلیقه‌ای طرح شده‌است و ملاک و معیار ادبی و منطقی خاصی برای انتخاب گزینه‌ی درست در آن دیده نمی‌شود به جز نظر شخصی طراح یا طراحان محترم!

۱۸- پاسخ گزینه‌ی ۲ «به سوی تو باشم» یعنی در پی خواسته‌های تو (منظور خود سعدی است) باشم. البته این معنا با «غرور و خودخواهی» یکی نیست اما گزینه‌های دیگر به حدی دور از این مفهوم‌اند که می‌توان به سادگی متوجه منظور طراح شد و گزینه‌ی دوم را انتخاب کرد.

۱۹- پاسخ گزینه‌ی ۱ مفهوم کنایی «دامن از دست دادن»، (دامن از دست رفتن) در عبارت «بوی گلم چنان مست کرد که دامنم از دست برفت»، «از خود بی‌خود شدن» است.

۲۰- پاسخ گزینه‌ی ۳ («بیداد» در بیت متن تست، اشتبهاً «بیدار» تایپ شده‌است).

۲۱- پاسخ گزینه‌ی ۳

۲۲- پاسخ گزینه‌ی ۴؟ «خورشید» نماد عظمت و حقیقت است. در گزینه‌های ۱، ۳، ۴ مفهوم عظمت، شکوه و بزرگی دیده می‌شود. «حماسه‌ی عظیم» با «دلآوری بزرگ» مترادف است و شاید بر همین اساس بتوان گفت که منظور طراح هیچ‌یک از این دو گزینه نبوده‌است و بین دو گزینه باقی‌مانده، گزینه‌ی سوم مناسب‌تر است. اما همه‌ی این‌ها حدس و گمان است و این تست اساساً تست بی‌مایه‌ای است که افتخار کشف پاسخ درست آن فقط نصیب طراح محترم آن است و بس!

۲۳- پاسخ گزینه‌ی ۴ «می‌فرمود» در این مصراع به معنی «می‌کرد» و «انجام می‌داد» است. (راستی، شما مفهوم ترکیب «زیبایی‌های خوش» را که در گزینه‌ی سوم آمده‌است، می‌دانید؟ ما که نمی‌دانیم!)

۲۴- پاسخ گزینه‌ی ۲ «گل‌های الماس» استعاره از ستارگان است و «شکفتنشان» تعبیریست از طلوع و درخشیدن آن‌ها (به ناهماهنگی نهاد و فعل در گزینه‌ی سوم توجه کنید تا تمرینی برای درس ویرایشستان باشد!)

۲۵- پاسخ گزینه‌ی ۱

آرزوهاتان دور و پیروزی‌تان نزدیک!

((هامون سبطی))